

Nýggja príslógin fevnir eisini um annað enn tað, sum stendur á handilshillunum

Flutningsøkið og tænaðstuveitingar

sleppa nú ikki undan sjóneykuni hjá prísráðnum

Fýrverandi formaður í prísráðnum og núverandi løgtingsmaður og formaður Sambandsflokksins, Pauli Ellefsen, hevði ikki vøkur orð at siga um uppskotini frá landsstýrinum um eina nýggja príslóg, sum hann kallaði lógar-fusk.

Uppskot landsstýrisins um nýggja príslóg er munandi meira viðgongt enn gamla lógin var. Tað gevur prísráðnum størri vald, og øki, sum prísráðið eftir nýggju lógini skal hava eftirlit við, er viðkað munandi.

Tað undraði tí mangan, at Pauli Ellefsen, sum á sinni var so virkin prísráðsformaður, málbar seg sum hann gjørdi henda dagin í tinginum. Kanska var tað tí, at lógin nú eis-

ini fevnir um tænaðstuveitingar, helt onkur fyri.

Útflutningsvørur

Adolf Hansen helt fyri, at tað var skeivt, at príslógin — tann nýggja eins og tann gamla — bert talar um innflutningsvørur og vørur, sum framleiddar verða í Føroyum til heima-marknaðin. Hann helt, at lógin eisini skuldi fevna um útflutningsvørur og fyritekur og nevndi Fiskasøluna.

— Tað er skeivt, at ein stovnur sum Fiskasølan skal hava loyvi at banna sínum limum at selja uttan um stovnin, hóast limur kann fáa munandi betri pris enn Fiskasølan. Tilika framferð eigur ein príslóg at kunna forða

fyri, segði Adolf Hansen, sum nevndi dømi um tá hann sum formaður í Meginfelag Útróðarmanna kundi fáa fyra ferðir so góðan pris sum Fiskasølan kundi fáa fyri vøruna.

Hesum var Olaf Olsen ikki samdur við Adolfin. Hann helt, at tað sjálvandi kundi koma fyri, at ein einstakur limur kundi fáa betri pris fyri eina ávísar nógð til ávísar tíð, men hetta kallaði Olaf Olsen lotuvinning.

Forða ósunnari handilskapping

Galdandi lóg um priseftirlit er átta ára gomul. Landsstýrið setti, eftir ynski frá prísráðnum, ein arbeidssbólk at gera upp-

skot til nýggja lóg, og tað er úrslitið av hesum nevndararbeiði, sum mikudagin var til fyrstu viðgerð á tingi.

Í arbeidssbólkinum vóru Erland Ludvig fyri Brúkarafelagið, Valdemar Lutzen fyri Keypmannafelagið, Finn Nielsen fyri FK, Torleiv Hoydal fyri Prísráðið, Jógvan Johansen fyri Reiðarafelagið fyri farmaskip og Jalgrim Hilduberg fyri landsstýrið. Sum skrivari hjá arbeidssbólkinum var settur Knút Nolsøe, prisansari.

Tær týðningarmestu broytingarnar í lógini eru, at lógin nú eisini skal forða fyri órimilgum handilstreytum og kappingaravmarkandi tiltøkum, bæði viðvíkjandi vinnurekjandi og brúkar-

Prísráðið fær størri vald eftir nýggju lógini.

um. Eisini ásetir lógin treytir móti ósunnari handilskapping og nú skal lógin eisini fevna um pris- og kappingarviðurskifti innan flutningsøkið og tænaðstuveiting.

tór.

Starvsmannafelagið í iva um eftirlønargrunnin

Felagið hevur enn ikki tikið støðu fyri ella ímóti almenna eftirlønargrunninum, men heldur, at trupult verður hjá limunum at gjalda bæði í almenna og egnan grunn.

Starvsmannafelagið hevur nú gjørt sínar viðmerkingar til uppskotið til almenna eftirlønargrunnin. Hesar viðmerkingar hevur felagið sent tinginum.

Starvsmannafelagið visir á, at felagið longu hevur eftirlønargrunn fyri limir sínar. Limirnir gjalda 5,5% av løn síni í henda grunn og tað er Føroya Livstrygging, sum umsit-

ur hana. Skipanin hjá felagnum fevnir um avlams og livstrygging umframt eftirløn.

Í brævinum til tingið sigur felagið, at tað er trupult hjá teimum at taka støðu til uppskotið frá landsstýrinum og visir á, at flestu av teimum feløgum, sum longu hava eftirlønargrunn, eru ímóti uppskotinum, meðan tey feløg, sum ongan grunn

hava, eru fyri. Arbeidstakararnir vilja heldur, at hetta er ein spurningur millum partarnar á arbeidsmarknaðinum.

Felagið viðmerkir, at tað verður fíggjarliga tungt hjá teimum at gjalda í báðar grunnar av eini løn, sum frammanundan ikki er serliga stór.

Starvsmannafelagið heldur ikki, at samansetingin av stýrinum er heppin og ivast í, um løntakarafelagini hava nakra trygd fyri, at tann peningur, sum skal gjaldast út til trivna, menning og tryggleika á arbeidsplassunum, kemur løntakarunum til góðar.

At fólk, sum hava góðtíð í grunnin og síðani flyta av landinum, einki skulu fáa úr honum, heldur felagið ikki vera beint.

tór.

Áirnar

Vakrar áir renna her oman undan fjøllum — út á víða havið ber leiðin frá teim øllum.

Vakrari tær verða tá sólín fer at skína — fyri eyguni at sjá sum krystallið fína.

Latíð okkum gera tað, blíð móti ánni vera — er har lítíð vatn viðhvørt vit ei í hana bera.

Síggja vit um stutta tíð at tað til kann bera — klárt er vatnið hennið í hon vøkur, rein skal verða.

J.